

Նա աղաչէր 'ւ ասէր' Տեղ տու՛ք դարբային .
Զուռնիմ ալ տեղ գնալու ըստ քո հրամանին :

Ասէ՛ Այս գիշերին դու առ մեզ կացիր(1) ,
Ննջէ՛ անուշ ի քուն մինչ լոյսը ծագէ .
Վաղիւն ալ մենք նըստիմք ի սէր 'ւ ի գինի(2) .
Որ ալ քեզ մեծամեծ դալիաթ պարգեւի :

Ելնէ երբ գիտացաւ որ ի քուն մըտին ,
Առնու թուր մի անգին գինչ ալ սրկնի ,
Ակամբ զոսկի դօտին որ մըթանն լոյս տան ,
Առնու թէ՛զ եւ դառնայ որ նոքա՝ չիմանան :

Տանի պահէ հանց տեղ չուտով եւ դառնայ ,
Որ ոչ որ կենդանի գուման չուենայ .
Ելնէ նա երեսնայ բանտին թէ՛զ երթայ ,
Մըտնու գաղտուկ ի բանտ մարման ի քուն կայ :

Վաղիւն զկերպն փոխէ նըման հաքիմի ,
Երթայ ի մէջ (fol. 65vo) քաղքին սրբա՛ մի նըստի ,
Ասէ թէ՛՝ Ես գիտուն ուսմալ եմ յայտնի ,
Զինչ իմաստութեան բան առ իս(3) գտանի :

Ի ծուռ դային հաւսար զինչ որ հեծել կար ,
Խընդդէին զըտանել զմանուկն անդադար .
Եկին տեսին հաքիմ , ճանչնալ ճար չի կար .
Հաքիմ եւ ըռամալ գիտութեամբ ճարտար :

Ասել զլիաւորին առ ինք կոչէ զնա .
Միթէ՛ զոր ինչ տարան յայտնել(4) կարենայ .
Ելնէ մանուկն քալ՝ չուտով առ նա դայ ,
Թայտնէ ըզկամք սրտին թէ՛ Գեղ կորուստ կայ :

Այն մարդն որ զայն տարել դու ոչ գիտենաս ,
Հետ մ'ալ նա պիտի գայ գէպ ի քեզ ի տես .
Առնէ հանց քեզի զեղ որ զինքն չի ճանչնալ :
Տանի հանց իրք քէնէ որ շատ աւաղեալ(5)

Ասէ՛ Իմաստուն ես , խելօք եւ գիտանկ ,
Զկարե՛ս առնել հընար կամ զեղ եւ ճարակ ,
Ոնց ես ըզնա տեսնում ճանաչեմ մէշնակ ,
Որ ես մաշեմ ըզնա ի օտուր 'ւ ի դանակ :

Ասէ՛ Զնա մարդ չի (fol. 66) ճանչնայ քան ես
ըզմէն ,

Ու ոչ հետ մարդ նորա կամի հանել քէն .
Փոխեմ զկերպս եւ հազնիմ գինւորութեան զէն ,
Կանգնեմ ի դէմ դըռան եւ զնա որսամ մէն :

Արար որպէս ասաց եւ նա հաւատաց .
Մինչեւ գիշեր եղեւ նա ի դուռն եկաց .
Յորժամ ետես զամէշըն հաւսար պառկած ,,
Ապա գայ մըտանէ երբ ի քուն գիտաց :

Տեսնու զինքն եւ զխաթունն որ ի խոր քընին ,
Նայ դեղ տայ թմուրթեան որ թէ՛զ չի զարթին .
Առնու զինչ ոսկեղէն իրք որ հանդիպին ,
Տանի պահէ երթայ ինք թէ՛զ ի բանտին :

(Շարունակելի)

ԶԵՌՔԵՐ

Ձեռնե՛ր , շոյեցիք մակաւս որ կ'այրի :
Մեղրամուրի պէս ձեռներ՝ որ առաս
Արցունք կը սրբիք : Սուրբերու բարի
Ձեռներ , արծաթե մասունք , անարաս :

Ո՛վ քրքրեալ ձեռներ քոփախսուորի՝
Անկողնէն կախուած , ա՛յ խոնջ ու վրհաս :
Աղօթի պահուն , ժեպով մը վայրի
Կարկառուն ձեռներ , հայցո՞ղ անընդհատ :

Սիրիս վրայ ձեռներ . երա՞գ ուրուագիծ :
Ձեռներ սիրունելոյ , ծաղիկներ գրկիմ՝
Դեռ սիրոյ քափուած արցունքներով քաց :

Հաւերուրուած ձեռներ՝ զիրգ , ու մեղապից ,
Որ խալ կը հանկ : Ո՛վ քերքուած շրոյն :
Ձեռներ , բրնձեցիք ձեռներս՝ որ կ'այրին :
ՎԱՀԱՆ ՄԱԼԻ ԶԵԱՆ

(1) Ձեռ. մէջ՝ մեզ առ կայիր . (2) Ձեռ. մէջ՝ գի :
(3) Ձեռ. մէջ՝ առ ի : (4) Ձեռ. մէջ՝ այցնել .
(5) Ձեռ. մէջ՝ աւաղիս :

